

Szakszervezeti tisztújítás, küldöttek választása

A szakszervezeti kongresszus előkészítéseként tegnap Szegeden, a Deák Ferenc Gimnáziumban választói értekezletet tartott a Pedagógusok Szakszervezete Szeged Városi és Körzeti Bizottsága.

Papp Jánosné városi titkár beszámolt az elmúlt választás óta végzett munkáról. Összegezve megállapította, hogy a tisztségviselők, élve jogosultságukkal, felelősen részt vettek az oktatási dol-

gozók helyi érdekvédelmében.

Majd hozzászólások hangzottak el, ezt követően vitát tartottak a Pedagógusok Szakszervezetének alapszabály-tervezetéről. Végül szakszervezeti tisztségviselőket és küldötteket választottak.

A Pedagógusok Szakszervezete Szeged Városi Bizottságának titkára újra Papp Jánosné lett, elnökké Lajkó Lajost választották.

Festmények a Deák gimnáziumban

A Deák Ferenc Gimnáziumban átadása óta rendszeresen rendeznek képzőművészeti kiállításokat. A legfrissebb tárlatot tegnap, csütörtökön a kora délutáni órákban nyitották meg. Ez alkalommal Cs. Pataj Mihály festőművész ajánlotta az érdeklődő fiatalok figyelmébe virágscendéleteit és régészet ihlette alkotásait. A tárlatot három héten át tekinthetik meg az érdeklődők.

Újra Budapesten az eltérített Malév-gép

A Malév MAH 640-es számú járata viszontagságos kitérő után csütörtökön hajnalban, fél 1 után néhány perccel leereszkedett a Férihegyi repülőtér betonjára. Az eltérített gép személyzete, Durucz Jenő repülőgép-parancsnok, Zámbo Mihály másodpilóta, Szabó Béla fedélzeti mérnök és Karádi György utaskísérő, valamint Taba Lajos, a prágai magyar konzul, aki Prágából túszként utazott a gépen, e késői-korai órán is készségesen választott az újságírók kérdéseire. Elmondták: a két gépetlérítő egyike, Mauser karabéllyal a kezében hatolt be a pilótafülkébe, és követelte, hogy a gép induljon az Egyesült Államokba. Mint később kiderült, a gépetlérítők teljesen véletlenszerűen választották a Malév-gépet, ugyanis ez állt legközelebb a repülőtéri épülethez, és ajtajai is nyitva voltak. Mivel a géprablóknak nyelvi

nehézségei voltak, az irányító torony közvetítésével sikerült Taba Lajost, a prágai magyar konzult a repülőtérre hívni, aki ezt követően egyezkedett a fegyveresekkel. Neki köszönhető, hogy a gépen maradt utasok nagyobbik részét a terroristák elengedték.

A gép személyzete elmondta, hogy igyekeztek mindenben teljesíteni a követeléseket. Jellemző egyébként a gépetlérítők tapasztalatlanságára és naivitására, hogy volt egy olyan elképzelésük: repüljön a gép Spanyolország partjainál alacsonyan a tenger fölé, a lehető legkisebb sebességgel, s akkor ők majd kiugranak. Alig lehetett erről a tervükről őket lebeszélni.

A Malév-gép végül is a frankfurti amerikai katonai bázison szállt le, ahol az eltérítők megadták magukat. Az ezt követő kihallga-

táson derült ki, hogy a két terrorista 1972, illetve 1973-ban született, beszercebányaiak, géplakatos-tanulók. Az eltérítés okairól mindössze annyit mondtak, hogy Amerikába szerettek volna eljutni, politikai indítékokot nem említettek, s nem is kértek politikai menedékjogot.

A frankfurti hatóságok több mint nyolc órán át hallgatták ki a gépetlérítés szenvedő alanyait, az utasokat és a személyzetet, ezután kerülhetett csak sor a visszatérésre. A Malév vezetői nevében Ódor Tamás vezérigazgató-helyettes kijelentette, hogy a magyar légitársaságnak nincs kártérítési igénye a csehszlovák féllel szemben, az akció kapcsán felmerült költségeket a Malév vállalja. A gép személyzete a megrázó eset után a szokásosnál jóval hosszabb pihenőt kap. (MTI)

Cikkünk visszhangja

Műsorok, szolgáltatások, reklámok

A Délmagyarország március 6-i számában jelent meg elemző anyagunk a szegedi televíziós kábelrendszer működtetésének ellentmondásairól, a kihasználatlan lehetőségekről. Anyagunkra reagálva, a vtv vezetője terjedelmes cikket juttatott el szerkesztőségünkbe. Ennek első részében a közelmúlt — szerinte — kiemelkedő városi televíziós riportjait sorolja — ezt, terjedeleme hiányában, most nem közöljük —, majd így folytatja írását.

Való igaz, a pénteki városi pártértekezletről, mely este 8 órakor ért véget, már csak hétfőn tudósítottunk — mea culpa...

Amióta a városi tv megkezdte heti adásait, a szolgáltatásokat bővítve, délelőttként teletexet, munkanapokon képviselést is sugároz, melyből mindenki hasznos információkat kaphat, a napi hírektől kezdve a mozik, színházak műsoráig, piaci árákig.

Idén a szerdai adások is rendszeressé váltak. Mindezt azt jelzi, hogy az intézmény törekvéseként egyre több szolgáltatás kerül a képernyőre. Persze, ez nem elég — így az újság, mert az első, kereskedelmi alapon dolgozó városi televízió lehetett volna a szegedi.

De hát nem lettünk, mert rossz videofilmeket készítettünk. Hiszen — mint írja — a reklámkirakat előtt is átbicegett egy kopott ruhás vagabund, és a kamera nem kereste a megfelelő szöveget... Erről csak annyit: nincsen olyan reklámozó, aki át ne nézné — fizetés előtt — a műalkotást képről képre, és ki ne vágátná azt a jelenetet, amely neki nem tetszik. Mi sem készítettünk ilyet, viszont készítettünk 8-10 olyan alkotást, amelyet megrendelőink teljes megelégedéssel átvettek.

A történet így hitelünk rontása. (Mármint a DM-ben megjelent anyag — a szerk.)

Aztán meg a bevételről: én óvnék mindenkit, hogy egy városi televízió kizárólag kereskedelmi ügyletekből éljen. Akkor ugyanis elveszíti tisztességét, az anyagi lekötelezettségek következtében. Színvonalas lakossági műsorokat kell készítenie. De azért, persze, ne szűgyelljen pénzt sem keresni, hogy ne csak a költségvetési támogatásból éljen.

Lehet-e egyáltalán a jelenléte szellemi-tárgyi kapacitással többlet termelni?

Az intézmény 1988-ban a tanácstól 2 millió 55 ezer forint támogatást kapott. Azért, hogy a műsorait elkészíthesse, a folyamatos működéséhez további 2 millió 651 ezer forintot kellett előteremtenie, reklámból, videofilmekből. Ez az arány messze kedvezőbb, mint a városi bármely más költségvetési intézményének támogatási-bevételi aránya. Ugyanígy a környező városokénál. A 9 főfoglalkozású munkatársat ennél többre

rábírni nem lehet anélkül, hogy az intézményben a külföldi munkát megfizetni mód lenne. A debreceni városi tv-nél 22-en dolgoznak, és 5,5 millió támogatáshoz mindössze 2,2 millió árbevétel kell produkálniuk. Győrben 5,7 millió, Kecskeméten 5 millió a városi dotáció. És mindhárom említett helyen sokkal fejlettebb a technikai eszközpark, mint Szegeden.

Végül a moziestornáról. Főlnézek a polcra, ahol a Mokép és az MTV filmajánlatai állnak, és szomorúan emelem le az árajánlatot; szocialista filmekért: 1,50 forint; a tőkés filmekért: 2 forint szerzői jogdíjat kell fizetni. Plusz áfa... Ez esetünkben 15-20 ezer forint kiadást jelent filmként. De hol a fedezete ennek?... Nem beszélve a tv—2 napi filmjeinek konkurenciájáról.

Szomorúságom oka ketős... Egyrészt a városi televízió ártatlan abban a meddő jogi-szervezési huzavonában, mely következtében a lakosság nem fizet a kábeltéves szolgáltatásokért. Pedig szíves-örömmel rendeznénk filmvetítéseket esténként, ha lenne miből. A stúdió a bevétel örömeit a nézők igényeinek kiszolgálására fordítaná.

Másrészt elszomorít az a körültekintést nélkülöző vélemény, amely megalapozatlan vádakkal ülteti az intézményt a vádlottak padjára. Ezzel az a zavar, amely a kábelrendszer telepítése és üzemeltetése nyomán keletkezett az Északi városrészi, vagy rókusai lakásokban, nem valószínű, hogy oszlásnak indul.

Pavlovits Miklós

*

Örülök annak, hogy a városi televízió első embere saját munkájával maximálisan elégedett, és a műsor „apró szeplőit” (háromnapos késés egy eseményről, betonmerekv műsorszervezet) könnyedén megbocsátja önmagának és stábjának. De félek, hogy becsapja saját magát. A legrosszabb kalács is ízletesnek tűnhet, ha csak a mazsolákat csipegetjük ki belőle. Csak a témákról tesz említést, a gyenge forma, a rossz értelmű amatőr találat nem illene hozzászólása koncepciójába.

Ha a stúdióvezető mostanában legalább egyszer a lakóterület különböző fórumaira ellátogatott volna, műsorai (nem) nézettségéről talán képet kapott volna.

Bizony, igencsak toborozni kellene azokat, akik keresik, ismerik a helyi képviselést, vagy a délelőtti teletex szolgáltatásait, „áldásait”.

A kereskedelmi céllal készített filmek esetében nem az egyszeri átvétel utáni véleményt tartom mérvadónak, hanem a készítőik általi szakmai következetesség meglétét, vagy hiányát. Ha kapacitás hiányában kellene a városi televízióknak a kapujából elküldeni a tolongó megrendelőket, akkor igaz lenne a stúdióvezetőnek. De még nem kényszerült soha arra ez az intézmény, hogy ilyen megkeresést elhárítson.

A moziestornáról: ha a hirdetni szándékozó gazdálkodó egységek a potenciális nézők 50 százalékának érdeklődésétől megbizonyosodhatnának, akkor szó nélkül fizetnének egy reklámról 5 ezer forintot. Egy film sugárzási jogdíja így 4 reklám műsorba állításával előteremthető. Ha akarják... Ha nem, akkor dobálózni a számokkal, az egyszerű osztás elvégzése nélkül. Pedig ilyen kevés hirdetést akár film közben is — eltűrt és megfigyelt a néző.

Elszomorodom, mert a stúdióvezető ismét inkább a légkömbelsejű tortát akarja újabb krémrétegekkel felöltöztetni, ahelyett, hogy — például egy kérdőíves lakótelepi közvélemény-kutatással — műsorai igazi megítélésével akarna szembenézni. Mert nézői visszajelzésnek nem nevezhető az, ha az álfórumon a vezérőben gyártanak álnézői kérdéseket, amikor nem szólal meg a telefon.

Talán még most is a fogyasztó, a néző ítélete a legfontosabb. Vagy ezt az elvet — a városi televízió esetében — legyőzheti a narcizmus? A tovaszálló lehetőség pedig az önelégültségre nincs tekintettel.

Böle István

Bábszínház

A császár új ruhája

A császár új ruhája című bábdarab bemutatójára készül a Szegedi Bábszínház — immár tíz hónapja. A hosszú előkészület magyarázata: a gyerekek kedvelt színházának 15 év óta ez a legnagyobb vállalkozása. A császár új ruhája a '70-es években több százszor játszották az Állami Bábszínház, Budapest és külföldön egyaránt nagy sikerrel. Művészeti igazgatója, Koós István most átadta ennek az előadásnak a báb- és díszletterveit a szegedi színháznak, sőt, rendezői útmutatásokkal is segítette a nagyszabású előadás létrejöttét. A szokásosnál hosszabb játékidős darabban 75 báb jelenik meg majd

a színen, és több mint 100 kelléket is kellett készíteni.

A bemutató április 2-án lesz a Lenin körüti színházban; vasárnaponként — a hosszabb játékidő miatt — reggel 9, illetve délelőtt 11 órákor kezdődnek az előadások.

A próbákat látták a szabadkai gyermekszínház vezetői; már az előkészületek alapján meghívták a szegedi együttest — a Vajdaság magyarul a helységeiben, valamint Rijakában is bemutatják az új produkciót.

A Minisztertanács tagjának programja ma reggel a megyei bíróság székházában folytatódik: Fedor Attila, a megyei bíróság elnöke fogadja, s Kulcsár Kálmán találkozik a megyei bíróság vezetőivel és a városi bírós-

Erdei Ferenc-terem a jogi karon

Kulcsár Kálmán Szegeden

Tegnap, csütörtökön Szegedre érkezett Kulcsár Kálmán igazságügyi miniszter. A vendéget a József Attila Tudományegyetem állam- és jogtudományi karán Czucz Ottó dékán fogadta, majd Kulcsár Kálmán jelenlétében felavatták a jogi kar Erdi Ferencről elnevezett tantermét. A neves szociológusról, a hazai falukutatás egyik atyjáról Veres József tanszékvezető egyetemi tanár emlékezett meg beszédében, kiemelve, hogy a jogi kar egykori hallgatója máig érvényes tanulságokat, s nyomokat hagyott a hazai társadalomkutatás történetében. Ezután a kar oktatóival találkozott az igazságügyi miniszter, s beszélgetésük témája a jogszékesben várható változások kérdés-komplexuma volt.

Kulcsár Kálmánt később a Szegedi Akadémiai Bizottság székházában Grasselly Gyula akadémikus fogadta, majd előadás és konzultáció következett a magyar politikai rendszer reformjának több időszerű kérdéséről. A miniszter tegnap este Csákvány Bélának, a JATE rektorának vacsoráján vett részt Vastagh Pál, az MSZMP Csongrád Megyei Bizottsága első titkára, Lehmann István megyei tanácselnök és Grasselly Gyula, a SZAB elnöke társaságában.

Elnézést — leltározzunk?

A miniszterasszony elnézést kért valamennyi beteg és egészséges magyar állampolgártól az eddig okozott kényelmetlenségeikért. Igaz ugyan, annak előtte nem kényeztettek el bennünket bocsánatkérésekkel, bárminemű galádsgokat is követtek el ellenünkben, mégsem volt meghatározó és kiengesztelő désre ösztönző a szociális és egészségügyi tárca vezetőjének elnézésekérése, az Országgyűlés legutóbbi ülésén.

Nem tudunk meghatódni mi megkövetettek, hiszen nem csupán annyi történt, hogy ráleptek a lábunkra. Nem gyorsan gyógyuló sebeket szenvedt el majd egy ország január kilencedike, az új gyógyszerrendelet bevezetése óta.

Mert hiszen — vegyük sorra — csak kényelmetlenséget éreztek azok a gyógyszerre utalt kis öregek, akik az orvosrendelt tabletták felét — pénz hiányában — sirva és rettegve hagyták a patikákban?

A kényelmetlenség helyzetmeghatározása illik-e a jobb esetben is negyvenötven perces gyógyszerári sorbanállásokra, s az ezeket közvetlenül megelőző több órás rendelői sorban állásokra?

Pillanatnyi bosszúságot okozott-e a könyörtelen merevség, rugalmatlanság, aminek köszönhetően a tomboló influenzajárvány sem szolgáltatott elég okot a gyógyszerrendelet bevezetésének elhalasztására?

... és mindössze kényelmetlenségként éltek-e át gyógyszerészeink a minden előkészítés nélkül való, hirtelen rájuk zúdított többletmunkát, az új receptkészítéssel járó sok adminisztrációt, a sorban-

állók szitkozódásait, az éles-pengés támadásokat, a magyarok rájuk zúduló dühét?

A kényelmetlenség kategóriájába tartozik-e, hogy a segélyezés jogosult tanácsok csak január legvégén ismerhették meg a gyógyszerrendelésről és kiadásról szóló új miniszteri rendeletet, noha már január 9-én ostromolták őket a gyógyszerátmozgatók?

S csupán kényelmetlenséget jelent-e — az önmagában megalázó szegénység mellett — a környezet-tanulmánytalanság, tartásra kötelezett hozzátartozók kutatásával tovább alázni a gyógyszerátmozgatókat? Persze soha senki sem fogja statisztikába foglalni, hányan álltak el a kérelemről csalódottan, gyermekeik zaklatásának réme miatt. Mint ahogy arról sem készülnek majd reprezentatív felmérések, hogy a régóta szenvedő gyógyszerek hirtelen-váratlan elhagyása okán bekövetkező állapotromlás hány — főleg idős — ember halálát okozta.

Azt mondják, a múltbeli hibákért nehéz megtalálni a felelősöket, mert a szálak összefonódtak, vagy inkább összegubancolódtak. Ez a gyógyszerrendelet azonban már nem tekinthető az átkos múlt örökeinek. Ez vadonatúj. Hibáért felelni kéne, még ha kényelmetlen is. Ugyanis a kísérleti patkányok vélt magyar nép még egy hasonló „kényelmetlenséget”, nehezen tűr el az egészségügy irányítóitól, s kivált félelemmel kevert bizonytalansággal viseltetik irántuk most, amikor az egészségügy és szociálpolitika reformja is általuk készül.

Kalocsai Katalin